

24 Timer efter at være kommen til Kundskab om den skete Skade gøre Anmeldelse om sit Erstatningskrav til den Jurisdiktion, i hvilken Skaden er sket. . . .“ Ja, han kommer nok hurtigt til Kundskab om den skete Skade, naar han ligger slaæet halvt ihjel paa Landevejen, men han kommer maaske ikke slet saa hurtigt til Kundskab om, hvem der har tilføjet ham Skaden, han har mulig slet ikke set Nummeret paa Automobil, er blevet bedøvet i samme Øjeblik, og saa kan han miste sin Ret til at holde sig til Automobil. Det *kan* jo dog ikke være Meningen; jeg finder ikke, at der er nogen som helst Grund til en saadan Bestemmelse, og beder ligeledes ærede Medlemmer om ikke at stemme for Ændringsforslag Nr. 45.

Ændringsforslag Nr. 46 er jeg ogsaa noget betænkelig ved. Det gaar ud paa, at Erstatningskravet skal gaa frem for al anden paa Køretøjet hvilende Gæld. Det fører til, at man egentlig ikke med nogen som helst Sikkerhed kan tage Pant i Automobiler, det maa vi i hvert Tilfælde være ganske klar over. Thi gaar et Erstatningsansvar forud for en Pantegæld, er det meget risikabelt at have Pant i et Automobil, ingen ved, hvor stort Erstatningskravet kan blive. — Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olufsen) omtalte her Automobiler paa Afbetaling, men i saa Henseende behøver det ærede Medlem ikke at nære nogen Betænkelighed, thi der staar udtrykkelig i Lovforslaget, at man kan holde sig til den, der ejer Automobil, og i det Tilfælde, han omtalte, var det jo saaledes, at Sælgeren vedblev at have Ejendomsret over Automobil, indtil det var betalt, og saa gaar Skadeserstatningskravet forud for Købesummen.

Der er dernæst Ændringsforslag Nr. 47, som ogsaa er meget vigtigt, og som gaar ud paa en Forhøjelse af Afgiften. Jeg skal ogsaa om dette Ændringsforslag henstille, at det kunde blive taget tilbage, og hvis det skulde blive vedtaget, maa jeg forbeholde mig at komme med Ændringsforslag til tredje Behandling. Der kan fremsættes forskellige Indvendinger imod det. For det første selve Afgiftens Forhøjelse. Ja, det er jo en stor Forhøjelse, det er en Fordobling af den af Ministeriet foreslaæede Afgift, men helt utilbøjelig til at gaa ind paa den er jeg ikke, fordi jeg ogsaa har den Anskuelse, at naar man giver Automobilisterne større Frihed, Ret til at køre paa flere Veje, til at køre baade Nat og Dag, er der i og for sig ikke noget saa ubilligt i, at den Afgift, der skal

erlægges, og som væsentlig betragtes som Vederlag for Benyttelse af Vejene, ogsaa forhøjes. Denne Forhøjelse er ganske vist stor, idet det er en Fordobling. Hvad dernæst det næste Stykke angaar, maa jeg forstaa det saaledes, at det vist skyldes en noget fejl Redaktion, idet jeg nemlig læser det saaledes, som at den nedsatte Betaling kun gælder for Køretøjer, der udelukkende benyttes til Udleje til Personbefordring eller til Omnibuskørsel paa brolagte eller asfalterede Gader. Det sidste skal vist kun referere sig til Omnibuskørsel; ellers var det ogsaa ganske uacceptabelt, thi saa vilde alle Automobildrosker i København blive afgiftspligtige efter den høje Takst, idet de kører ud paa Frederiksberg, hvor der ikke alle Vegne er brolagte eller asfalterede Gader. Jeg synes i det hele, at denne Tilføjelse: „brolagte eller asfalterede Gader“ skulde gaa ud. Skulde der endelig være Tale om en større Afgift for Omnibuskørsel, lad den saa komme til at gælde her i København. Her har vi jo kun den ene nye Bil, der gaar mellem Raadhuspladsen og Kongens Nytorv. Selv om der skulde komme nogle flere — mange bliver det i alt Fald ikke —, og selv om de skulde komme ind under den forøgede Afgift, vilde det naturligvis ikke gøre meget paa det store Selskabs Budget, der ejer disse Køretøjer. Noget ganske andet er det med Omnibuskørsel paa Landet. Jeg kan ikke forstaa, at mange af Forslagsstillerne til dette Ændringsforslag netop er Medlemmer ude fra Provinsen. Thi der vil jo ubetinget mange Steder komme saadan Omnibuskørsel ude paa Landet, hvor man endnu ikke har faaet Baner. Der vil man danne smaa, ikke særlig kapitalstærke Selskaber. Man har gjort det flere Steder, men hidtil er det mislykkedes, fordi de Vogne, man fik, ikke var tilstrækkelig gode. Men nu, da man har faaet gode, driftssikre Automobiler, vil der sikkert mange Steder komme saadan Omnibuskørsel ude paa Landet. Derfor synes jeg ikke, at man paa Forhaand skal lægge denne Omnibuskørsel nogen Hindring i Vejen ved at føre den ind under den forøgede Afgift. Jeg synes tværtimod, at man skal have den lave Afgift. Jeg henstiller derfor, at de omtalte Ord udgaar.

Dernæst er der Fordelingen. Jeg maa meget bestemt tage Afstand fra den foreslaæede Form. Som jeg sagde ved Forelæggelsen, har det ikke været Statens Hensigt at ville have nogen forøget Indtægt ved Afgiftens Forøgelse, men at blive staaende ved det Beløb, der nu en Gang